

Vlaams
Parlement

vergadering **C228**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 1 april 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de voorstellen van de taskforce ter ondersteuning van de cultuursector in 2021 – 2404 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Rudder aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, en aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, en aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het onderzoek naar vrijetijdsbesteding en de initiatieven vanuit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media – 2485 (2020-2021)	5
VRAAG OM UITLEG van Stephanie D'Hose aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over Kunst Aan Zet, de renteloze kunstlening – 2656 (2020-2021)	13

VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de voorstellen van de taskforce ter ondersteuning van de cultuursector in 2021 – 2404 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Minister-president, begin februari stelde ik al een vraag over de taskforce, en in uw antwoord kwamen toen een viertal zaken naar voren.

Sommige bestaande initiatieven van het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO), zoals de startlening PMV (ParticipatieMaatschappij Vlaanderen) of de Winwinlening, waarop de cultuursector eveneens een beroep kan doen, zijn nog niet door alle actoren uit de sector gekend. Het zou dus aangewezen zijn om de bekendheid van deze instrumenten te vergroten door gerichte communicatie. U zou daar onmiddellijk gevolg aan geven en kijken naar een betere informatiedoorstroming, maar ook duidelijke afspraken maken met en verantwoordelijkheden leggen bij de verschillende sectorspelers, om op die manier de diverse doelgroepen zo adequaat mogelijk te bereiken.

Daarnaast deed de taskforce een twintigtal verbredende voorstellen met betrekking tot bestaande zaken, maar ook enkele nieuwe voorstellen. U zei toen dat het om redelijke en haalbare voorstellen ging en u zou hierop voortwerken om ze effectief en doelgericht in te zetten, uiteraard in nauwe afstemming met VLAIO.

Nog één element van de analyse ontbrak op dat moment, meer bepaald de gevraagde impactmeting van VLAIO. Die is essentieel om de grootteorde van het budget, nodig voor de realisatie van de vooropgestelde voorstellen, te kunnen bepalen. VLAIO zou de resultaten van deze impactmeting opleveren tegen eind februari.

De taskforce gaf daarnaast ook voorstellen mee die betrekking hebben op aspecten die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren en u zou deze meenemen naar de verschillende overlegstructuren.

Is de impactmeting van VLAIO ondertussen klaar en wat zijn de voornaamste bevindingen? Kunt u meer uitleg geven over de twintig verbredende voorstellen vanwege de taskforce? Welke voorstellen worden nu al opgepikt? Welke worden in de nabije toekomst aangepakt? Is duidelijk welke budgettaire bijkomende noden er zijn om de vooropgestelde voorstellen te kunnen realiseren? Kunnen deze middelen snel vrijgemaakt worden? Zo ja, kan dat binnen de budgettaire cultuurmiddelen of moet daarover bij budgetbesprekingen verder worden overlegd?

Bij de impactmeting zou ook nagegaan worden welke NACE-codes (Nomenclature Générale des Activités Économiques dans les Communautés Européennes), waar cultuur onder valt, opgenomen kunnen worden in het VLAIO-instrumentarium. Is daar duidelijkheid over?

Naast de vraag tot verlenging van de tijdelijke werkloosheid, welke andere voorstellen hebt u ontvangen die betrekking hebben op aspecten die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren? Wat is hun houding?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mevrouw Coudyser, eigenlijk komt uw vraag een dag te vroeg, want het punt staat morgen eindelijk op de agenda van de

Vlaamse Regering. Dit is een gemeenschappelijk punt van minister Crevits en mezelf. Ik kan dus vandaag weinig nieuwe elementen aanbrengen, maar hopelijk wel morgen na de vergadering met de regering.

De verschillende kabinetten en administraties hebben de impactanalyse van VLAIO grondig besproken en zijn tot enkele conclusies gekomen. Vooraleer ik hierover verder communiceer, wacht ik nog op enkele verduidelijkingen van zowel mijn kabinet als het kabinet van minister Crevits.

Zodra er genoeg zekerheden zijn, zal ik u op de hoogte brengen. Dat zal dus morgen op die vergadering zijn.

Dan kom ik bij de twintig verbredende voorstellen. Zoals ook al in vorige vragen tot uiting is gekomen, werk ik graag aan een totaalvoorstel om de brede cultuursector zo goed als mogelijk door de crisis te loodsen. De mix aan voorstellen is gebaseerd op het UNESCO-framework 'Culture in Crisis Policy Guide'. Op die manier willen we op een brede, overkoepelende manier tegemoetkomen aan de noden van de sector op korte termijn. Om een zo adequaat mogelijke afstemming te maken, is het noodzakelijk om ook met VLAIO te bekijken waar eventuele opportuniteiten liggen voor de brede cultuursector. Dat is dus ook gebeurd. Dat ligt morgen voor.

Wat het communicatievraagstuk betreft, ga ik met mijn administratie pragmatisch en in overleg met de sector zelf op zoek om onder andere de informatiespreiding van steunmaatregelen een breder bereik toe te kennen. In samenwerking met verschillende actoren uit het brede culturele veld willen we dan ook graag de dialoog verderzetten, ook na corona, om ervoor te zorgen dat elke medewerker en organisatie een aanknopingspunt kan vinden.

Wat de budgetten betreft, bekijken we op dit moment op welke manier we de totaliteit van het voorstellenpakket financieel vorm kunnen geven. Daar zal dus heel snel meer duidelijkheid over geschapen kunnen worden, aangezien het morgen op de agenda van de ministerraad staat.

De impactanalyse van VLAIO heeft zich inderdaad gericht op de impact van het openstellen van enkele NACE-codes bij een vijftal instrumenten uit de VLAIO-portefeuille. Wat de specifieke resultaten daaruit zijn, zal volgen wanneer alle voorstellen op korte termijn van de taskforce zullen worden besproken. In nauw overleg met minister Crevits streven we ernaar om een optimaal en realistisch compromis te maken, morgen op de ministerraad.

Naast het aanhouden van de tijdelijke werkloosheid zolang de sector hinder ondervindt van de coronacrisis, pleitte ik er bijvoorbeeld ook voor om het dubbele overbruggingsrecht aan te houden en het tijdelijke recht op uitkering volgens de wet van 15 juli 2020 en de initiële toekenning en de verlenging van de neutralisatie van een uitkering binnen het kunstenaarsstatuut te vrijwaren, zolang de sector hinder ondervindt van de coronacrisis. In de mate van het mogelijke neem ik die voorstellen mee naar de gepaste federale overlegfora.

Ik besef dat ik weinig concrete antwoorden heb kunnen geven. Ik vraag nog enkele uren geduld. Morgen zouden we dat normaal gezien moeten kunnen trancheren.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Veel kan ik daar niet aan toevoegen. We zijn in blijde verwachting van wat morgen op de ministerraad zal worden besproken. Ik zal dan na het paasreces een gelijkaardige vraag stellen.

De voorzitter: De heer Pelckmans heeft het woord.

Gustaaf Pelckmans (Groen): Bedankt, collega Coudyser, om die vraag nog eens te stellen, want die middellange termijn, dat is nu. Wij zullen er vanuit de Groenfractie ook bij de federale collega's op aandringen om hier maximale steun te voorzien.

Ik was eergisteren nog op een – weliswaar digitale – bijeenkomst van alle mensen uit de cultuur- en gemeenschapscentra, waar ook een heel uitgebreid panel met artiesten uit de amateurkunsten aanwezig was. Het is onnodig te vertellen hoe diep die sector in de put zit. Maar tegelijkertijd vertoonde hij ook veerkracht. En daar gaat mijn vraag over, over de directe toekomst. Wij hopen dat we snel op een of andere manier kunnen starten, maar er werd daar ook de suggestie gedaan, minister, om ook middelen te voorzien om, zodra we weten dat we open kunnen gaan, gezamenlijk en schouder aan schouder, de Vlaamse Regering met de sector, een grote openingscampagne te kunnen voeren, vooral om mensen te overtuigen om te gaan. Het is al lang zo – we moeten jullie daar niet van overtuigen – dat je met de protocollen echt wel veilig naar die grote en kleine huizen kunt gaan. Die zijn daar echt op georganiseerd. Maar we moeten ervoor zorgen dat het publiek dat ook voelt en weet dat ze daar weer superwelkom zijn. Dat is een voorstel dat ik bij dezen toch heel graag wou meenemen. De sector kijkt echt naar u om daarvoor samen te werken en daar een mooie heropeningscampagne voor op te starten.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mijnheer Pelckmans, dat is voorzien. Na de eerste lockdown heb ik ook gezegd dat we met de CIRM-protocollen (COVID Infrastructure Risk Model) de zaken wel open kunnen zetten, maar dat het mij benieuwde of het publiek ook ging komen. Ik denk dat een communicatiecampagne absoluut noodzakelijk is. Daarvoor mag de sector op mij rekenen. We zullen dat samen doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Rudder aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, en aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, en aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het onderzoek naar vrijetijdsbesteding en de initiatieven vanuit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media
– 2485 (2020-2021)**

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaïke De Rudder (CD&V): Uit een vrijetijdsonderzoek van de studiedienst van de VRT blijkt dat 7 procent van de Vlamingen door geldzorgen minder plezier heeft in het leven. Bij mensen met een laag inkomen is dat zelfs 42 procent. Wie moet rondkomen met een laag inkomen, geeft veel minder geld uit aan vrijetijdsactiviteiten. Vier op de tien mensen met een laag inkomen geven aan dat activiteiten niet binnen hun budget passen. Die financiële stress en de harde keuzes die gemaakt moeten worden, veroorzaken minder plezier in het leven. Ze hebben minder sociale contacten, kunnen niet meepraten en raken op die manier ook geïsoleerd. Dat is uiteraard schrijnend om vast te stellen, maar de vraag is wat we hier nu mee kunnen aanvangen en hoe we daarmee omgaan.

Minister-president, wat is uw reactie op de resultaten van dit vrijetijdsonderzoek? Welke initiatieven zijn reeds ondernomen of gaan genomen worden vanuit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media? Kunnen deze resultaten dan voor een bijsturing zorgen?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Ik geef hierop een gecoördineerd antwoord, ook met het kabinet van minister Dalle van Media en Jeugd, en met het kabinet van minister Weyts, wat Sport betreft. Ik ga over al die verschillende beleidsdomeinen het antwoord geven. Het is dus gecoördineerd met de collega's.

Wat mijn reactie is? Dat is niet gecoördineerd, dat is mijn reactie. Het verontrust me dat uit het onderzoek van de VRT blijkt en bevestigd wordt dat nog steeds zoveel mensen in armoede vandaag de dag de weg niet vinden naar kwaliteitsvolle vrijetijdsbesteding. Nochtans blijf ik sterk inzetten op instrumenten die zowel het lokale aanbod, via de lokale besturen, als het bovenlokale aanbod toegankelijker moeten maken. Al sinds 2009 ondersteunt de Vlaamse Regering via het Participatiedecreet, meer bepaald de subsidie lokale netwerken voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie, zowel cultuur, jeugdwerk als sport, van personen in armoede, de lokale overheden om participatiedrempels voor personen in armoede op het vlak van cultuur, jeugdwerk en sport weg te werken. Deze lokale netwerken kenden een sterke groei van 35 gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in 2009 tot 172 gemeenten, een intergemeentelijk samenwerkingsverband van 5 gemeenten en de VGC in 2021. Samen vertegenwoordigen zij momenteel een subsidie van 1.349.637,90 euro van het jaarlijkse totaalbedrag van 1.551.000 euro dat voor alle Vlaamse gemeenten en de VGC tijdens de periode 2020-2025 door de Vlaamse Regering werd voorzien.

Daarenboven blijft Vlaanderen ook sinds 2009 de werking van VRIJUIT – dat is het oude Fonds Vrijetijdsparticipatie –, een onderdeel van Demos vzw, ondersteunen. Mensen in armoede in gemeenten met een lokale lidorganisatie van VRIJUIT kunnen via deze lidorganisatie aan een verminderde prijs deelnemen aan bovenlokale culturele, jeugd- en sportactiviteiten. De lidorganisaties zorgen voor de toeleiding van hun leden. In gemeenten waar de UiTPAS is uitgerold, kunnen mensen in armoede op een niet stigmatiserende manier aan kansentariaf deelnemen aan cultuur, jeugdwerk en sport. Voor de werking van Demos vzw, waarvan de ondersteuning van de lokale netwerken een onderdeel vormt, heb ik in 2021 560.090 euro voorzien.

Voor de tussenkomsten van VRIJUIT ontvangt de organisatie dit kalenderjaar 300.000 euro. In de begroting 2021 is 774.912 euro voor de UiTPAS uitgetrokken. De afstemming van al die instrumenten op elkaar is aan verbetering toe. Daarin wil ik de komende jaren stappen vooruitzetten zodat vrijetijdsbeleving nog toegankelijker wordt.

Wat betreft de initiatieven op het vlak van cultuur heb ik in mijn antwoord op de vorige vraag al aangehaald dat Vlaanderen momenteel al over een aantal instrumenten beschikt, zoals de lokale netwerken vrijetijdsparticipatie, VRIJUIT en de UiTPAS, die de participatie van personen in armoede bevorderen. Ik heb de participatie-instelling Demos vzw de opdracht gegeven om – dat is decretaal bepaald – de gemeenten die momenteel nog niet over een lokaal netwerk beschikken, te overtuigen om daar werk van te maken. Aangezien het hier vaak over kleine gemeenten gaat, gebeurt dat bij voorkeur in de vorm van intergemeentelijke samenwerkingen. Dergelijke samenwerkingen kunnen ook de verdere uitrol van de UiTPAS bevorderen, aangezien er daarvoor een bepaald aantal inwoners verplicht is. Ik blijf dan ook de uitrol van UiTPAS naar andere steden en gemeenten ondersteunen. Dat geldt eveneens voor de werking van VRIJUIT. Ook zal ik blijvend werk

maken van een betere afstemming van die diverse instrumenten om de vrijetijds-participatie van mensen in armoede te verhogen.

Wat jeugd betreft geef ik het antwoord van collega Dalle. Jammer genoeg moeten we nog altijd vaststellen dat kinderen en jongeren in armoede te veel drempels ervaren wanneer het aankomt op hun vrijetijdsbesteding. Uit de omgevingsanalyse in het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan (JKP) uit 2018 bleek al dat vrijetijdsbesteding niet voor elk kind of elke jongere bereikbaar of beschikbaar is. Dat is ook een belangrijk signaal in het jaarlijks verticaal armoedeoverleg en wordt nogmaals bevestigd door de cijfers die we in dit onderzoek te zien kregen.

In deze legislatuur willen we hier op verschillende manieren op inzetten. Vooreerst wil de voltallige regering werk maken van het verlagen van de drempels voor kinderen en jongeren via het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan. Prioriteit 4 'Vrijetijdsbesteding voor allen' speelt rechtstreeks in op die problematiek. Door in te zetten op oplossingsstrategieën en kruisbestuivingen willen we maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren toeleiden naar een vrijetijdsaanbod op hun maat en hebben we aandacht voor werkingen die hun vraag en aanbod afstemmen op de buurt en op de samenleving. We vertrekken altijd vanuit de vraag en de kracht van deze kinderen en jongeren. Concreet lanceerden minister Dalle en minister Somers, bevoegd voor de integratie en de inburgering, de projectoproep 'Verbindingsambassadeurs in het jeugdwerk'. In totaal gaan de komende twee jaar negentien projecten, verspreid over Vlaanderen en Brussel, aan de slag om verbinding te stimuleren tussen diverse verenigingen op Vlaams en lokaal niveau en in goede afstemming met lokale besturen om kinderen en jongeren te bereiken die we nu vaak niet bereiken.

In dat kader werd ook aan de bovenbouworganisaties Jeugd, namelijk Bataljong, De Ambrassade, het Coördinatieorgaan voor Internationale Jongerenwerking (JINT) en het Kenniscentrum Kinderrechten (KeKi), een specifieke opdracht toegelikt tot de realisatie van inclusief jeugdwerk in Vlaanderen en Brussel. Kinderen en jongeren die opgroeien in armoede, behoren tot de doelgroep waarvoor een specifiek ondersteuningsaanbod zal worden uitgewerkt. Het projectplan is op dit moment in opmaak.

In het kader van het relanceplan Vlaamse Veerkracht wordt werk gemaakt van een projectoproep die zich richt op netwerken die ervoor kunnen zorgen dat kinderen en jongeren in kwetsbare situaties kunnen deelnemen aan een gevarieerde, zinvolle en creatieve vrijetijdsbeleving op hun vraag en maat. Naast de resultaten van de projecten zelf worden de gehanteerde methodieken gemonitord en geanalyseerd met het oog op een duurzame aanpak, opschaling en bredere uitrol in Vlaanderen en Brussel. De oproep wordt op 1 april bekendgemaakt.

Ook droeg minister Dalle acties aan binnen de doelstelling Kinderarmoede van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA). In de volgende jaren zal hij dat operationaliseren en uitrollen om de vrijetijdsbesteding van kinderen en jongeren in armoede te versterken.

Tot slot verwijs ik nog graag naar de subsidiëring van geprofessionaliseerde jeugdwerkingen met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren binnen het decreet Bovenlokaal Jeugdbeleid die activiteiten met kinderen en jongeren in de vrije tijd organiseren. Ook daar worden landelijk erkende jeugdverenigingen ondersteund die specifieke initiatieven nemen om maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren te laten deelnemen aan kampen, workshops en vakanties. Ze werken vaak samen met instanties zoals het Steunpunt Vakantieparticipatie om de drempel tot het aanbod te verlagen.

Dan het luik Media. Dit antwoord is gecoördineerd met minister Dalle. In de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT wordt de VRT gevraagd om ambitieus in te

zetten op de representativiteit en de toegankelijkheid van haar aanbod. Daarbij wordt ook aandacht gegeven aan mensen in armoede.

De VRT heeft in haar aanbod regelmatig aandacht voor mensen in armoede. Dat gebeurt onder andere in de dagelijkse berichtgeving, waarbij ook extra aandacht gaat naar zogenaamde kruispunten, zoals ouderen en armoede of alleenstaande ouders en armoede.

De cel Diversiteit van de VRT heeft vanuit haar diversiteitsbeleid ook regelmatig overleg met organisaties die actief zijn rond mensen in armoede, zoals het Netwerk tegen Armoede, dat 58 verenigingen overkoepelt en andere organisaties. Dat geldt ook voor programmamakers van de VRT die een programma(-item) maken, waarbij aandacht gaat naar mensen in armoede.

Het diversiteitsbeleid van Ketnet focust onder andere op kinderen in armoede. Na gesprekken met experts heeft het merk een actieplan ontwikkeld. In programma's waar de deelname van kinderen gevraagd wordt, is er specifieke aandacht voor kinderen in armoede. Dit betekent onder meer dat er zowel in ondersteuning als budgettaire ruimte wordt voorzien om die kinderen te begeleiden, bijvoorbeeld door het inzetten van een coach, in vervoer voorzien, telefoonkaart gebruiken, aankopen tokens enzovoort.

In fictiereeksen komt het armoedethema ook aan bod. Trailers en andere Ketnet-content zijn doordrongen van diversiteit en hebben oog voor kinderen in sociale armoede, bijvoorbeeld door niet in de trailers enkel de fancy Zweedse keuken te tonen.

Ketnet is toegankelijk voor alle kinderen door onder meer alle Ketnetcontent steeds gratis en reclamevrij aan te bieden. Ook heel wat acties en events van Ketnet worden gratis aangeboden. Voor betalende activiteiten wordt in samenwerking met het Netwerk tegen Armoede en Pelicano gezorgd voor sterk gereduceerde tarieven voor gezinnen met kinderen in armoede. Deelnamemogelijkheden en communicatie van informatie omtrent de events worden via het Netwerk tegen Armoede specifiek naar gezinnen in armoede gestuurd. Ik verwijs naar events waarvoor x aantal plaatsen voorbehouden zijn voor gezinnen in armoede.

Ook in verschillende andere VRT-programma's worden mensen in armoede centraal geplaatst. Denk maar aan de reeks 'De Weekenden', waarin een diversiteit aan mensen wordt geportretteerd, of 'Gentbrugge', naar de gelijknamige wijk in Gent. Het was trouwens Karrewiet, het kinderjournaal van de VRT, dat vorig jaar de aangrijpende getuigenis van Dylan bracht.

Uit de resultaten van het onderzoek haalt de VRT zelf een aantal zaken die voor haar ook van belang zijn. De VRT is zich ervan bewust dat niet iedereen op de digitale weg zit. Dat is belangrijk bij het ontwikkelen en verspreiden van haar aanbod. Heden ten dage wordt vaak verwezen naar Netflix of andere streamingplatformen, maar niet iedereen kan daarover beschikken en is mee op dit vlak. Om mee te zijn is en blijft het belangrijk dat de VRT haar nieuwsaanbod volledig gratis blijft aanbieden. Ook dataverbruik is een aandachtspunt. Niet iedereen in Vlaanderen kan het zich veroorloven om een hoog dataverbruik op het internet te hebben. Dat is een element dat belangrijk is in het aanbieden van streamingaanbod. Ook niet alle jongeren zijn digitaal mee. Jongeren die socio-economisch kwetsbaar zijn, zitten qua digitale mogelijkheden vaak in dezelfde situatie als veel 65-plussers.

Ook in de beheersovereenkomst met het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) wordt gevraagd om in te zetten op toegankelijke participatie. Ik citeer: "Het VAF zal zich inspannen om, waar mogelijk, mee te werken aan de acties die vervat zitten in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding en die betrekking hebben op hun

doelstellingen. Zo zal er waar nodig overleg gepland worden met het Vlaams Netwerk tegen Armoede en andere relevante stakeholders zoals vormingsinstellingen.”

Dan kom ik tot het luik Sport, en het antwoord is gecoördineerd met minister Weyts. Vanuit het sportbeleid worden naast de initiatieven die reeds kaderen in het Participatiedecreet, zoals VRIJUIT en de lokale netwerken, ook een aantal specifieke maatregelen genomen om maatschappelijk kwetsbare groepen gelijkwaardige kansen te bieden om deel te nemen aan sport- en beweegactiviteiten.

In eerste instantie is het in deze context relevant te verwijzen naar het beleidsnetwerk Inclusie In en Door Sport, dat in 2019 werd opgestart vanuit Sport Vlaanderen. Dit netwerk werkt vanuit een sector- en beleidsdomeinoverschrijdende kijk op de thematiek aan een masterplan/beleidskader 'Inclusie in en door Sport'. Via een duurzame en kwaliteitsvolle samenwerking tussen relevante sportactoren wil het netwerk de kansen tot sportparticipatie van specifieke kwetsbare groepen verbeteren en werken aan een inclusief sportlandschap.

Daarnaast wil het netwerk ook meer inzetten op sport als middel of hefboom om extrasportieve maatschappelijke doelen te bereiken en dus de maatschappelijke rol van sport te versterken.

Een belangrijke partner in heel dit traject is Demos. Zij werkten in 2018, in het kader van een specifieke ondersteuning vanuit Sport, aan een project rond sport en armoede, waarvan de voornaamste resultaten meegenomen worden in de voorbereidingen van het masterplan Inclusie In en Door Sport.

Demos trekt en coördineert ook het sociaal-sportief platform als een netwerkhub voor sociaal-sportieve praktijken. Het doel is tweeledig: krachten bundelen en meer wegen op het huidige sociale sportbeleid. Deze praktijken nemen extra maatregelen om de toegankelijkheid van hun sportaanbod te verhogen. Hun aanbod is aangepast aan de leefwereld van hun doelpubliek, waardoor ze een sportprogramma ontwikkelen dat verbonden is aan andere levensdomeinen zoals onderwijs, huisvesting, jeugdhulpverlening enzovoort.

Verder ondersteunt de minister van Sport Social SportUp, een boostprogramma voor sociale innovatie in de sportsector dat nu voor de tweede keer wordt georganiseerd. In dit programma begeleiden Sport Vlaanderen en de Sociale InnovatieFabriek praktijken en organisaties die sport en beweging gebruiken om maatschappelijke uitdagingen aan te pakken via sociale innovatie in de sportsector. Een aantal van de deelnemende organisaties heeft een specifieke focus op kinderen in armoede, zoals Sportaround en Sportpret.

Zoals in het regeerakkoord aangegeven, zal de minister van Sport vanuit het sportbeleid ook nagaan hoe de werking van de UiTPAS verder geoptimaliseerd kan worden in de sportsector. Dit is trouwens een actie die ook werd toegevoegd aan het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA). Naast het VAPA draagt de minister van Sport ook bij tot het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan (JKP).

Specifiek met betrekking tot mensen in armoede kan ik verwijzen naar twee specifieke sportacties. Een eerste actie is de promotie van laagdrempelige buitenschoolse sport- en beweeginitiatieven op en vlak bij de school voor kinderen en jongeren die hier nood aan hebben, met een sterke focus op het bereiken van kinderen en jongeren in maatschappelijk kwetsbare situaties.

Een andere actie zet in op het implementeren en professionaliseren van buurtsport als methodiek. Buurtsport wordt hierbij benaderd als een verzamelterm voor laagdrempelige en buurtgerichte initiatieven, gebaseerd op een visie die een optimale toegankelijkheid van sport wil garanderen voor kansengroepen.

Ten slotte is het relevant aan te geven dat Sport Vlaanderen zelf ook initiatieven neemt om het eigen sportaanbod toegankelijk te maken voor kwetsbare groepen. Zo is er een samenwerking opgezet tussen de UiTPAS en de 'Sport Na School'-pas, werken ze bij de organisatie van eigen sport- en beweegevenementen samen met VRIJUIT, en stimuleren ze andere organisatoren van evenementen die subsidies krijgen van Sport Vlaanderen, om samen te werken met VRIJUIT. Uiteraard biedt Sport Vlaanderen ook korting aan voor mensen in armoede die deelnemen aan hun sportkampen via Iedereen Verdient Vakantie, sportlessen enzovoort.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Minister-president, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord.

Voor mensen in armoede komt vrije tijd niet altijd op de eerste plaats, en dat heeft te maken met de redenen die zijn aangehaald. Het is goed dat u een duidelijk overzicht hebt gegeven, want het toont aan dat er al heel veel gebeurt en dat er heel veel ondersteuning is vanuit Vlaanderen op alle beleidsdomeinen. Dit is een bevoegdheid die bij elke minister zit. Het is goed dat u daar vanuit uw rol als minister-president mee voor kunt zorgen.

U hebt ook verwezen naar het VAPA, waarin per beleidsdomein heel wat acties staan opgesomd. Ik zal daar ook nog andere ministers over bevragen.

De problematiek van vrije tijd van mensen in armoede was er al voor corona, maar ik ben ervan overtuigd dat corona mensen nog meer in financiële problemen heeft gebracht. We moeten daar dan ook in de komende maanden en jaren op blijven inzetten.

Ik blijf aandringen op het borgen en delen van goede praktijkvoorbeelden, zodat ze een structureel en duurzaam effect kunnen krijgen. Er zijn nog heel wat lokale besturen op zoek naar goede praktijkvoorbeelden om daarmee aan de slag te kunnen gaan. Lokale besturen moeten niet altijd zelf het warm water uitvinden. Als we die deling van voorbeelden nog meer in de praktijk kunnen brengen, dan zal dat voor veel lokale besturen een goede ondersteuning zijn.

Ik ben ervan overtuigd dat we moeten blijven inzetten op deze problematiek, dat elke minister hier ook zijn verantwoordelijkheid in moet blijven nemen en dat u daar ook over zult waken. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Pelckmans heeft het woord.

Gustaaf Pelckmans (Groen): Bedankt, collega De Rudder, voor deze zeer interessante en heel terechte vraag. Wij hebben een heel gelijkaardige vraag lopen bij minister Beke, een vraag van collega Groothedde. We hebben daar nog geen antwoord op.

Minister, ik zou even willen focussen op waar we hier, in deze commissie, zitten. Dit wordt heel erg lokaal bespeeld. We kennen allemaal de UiTPAS. Ik stel wel vast – en u hebt dat zelf ook gezegd – dat de afstemming tussen de lokale besturen beter kan. Dat is natuurlijk ook voor een stuk het gevolg van het loslaten van die lokale besturen. Vroeger kon je bijvoorbeeld voor de toelagen van lokale cultuurinstellingen echt wel eisen stellen: 'Als jullie die middelen willen, moet jullie daar en daar op inzetten.' Die kans hebben jullie uit handen gegeven. Dat is het eeuwige dilemma waar we op stoten.

We willen altijd constructief vooruitdenken, en ik denk dat de steunpunten in dezen nog wel een belangrijke rol kunnen spelen, om er met acties voor te zorgen dat de afstemming tussen de verschillende acties van de gemeentebesturen beter wordt.

Het kan toch niet zijn dat, omdat je toevallig in een gemeente woont waar daar heel weinig aandacht voor is, je minder kansen krijgt dan in de gemeente ernaast. Dit zou prioritair van bovenaf een stuk mee moeten worden aangestuurd.

Ik wil ook even focussen op cultuur. We hebben dit al een paar keer gezegd, ook in het kader van het Kunstendecreet. De woorden 'participatie' en 'kansarmoede' komen daar nauwelijks in voor, ook niet in ons eigen decreet waarover we daarnet gestemd hebben. We hebben het hier al een paar keer gehad over herijking, de efficiëntieoefening tussen de verschillende decreten. Laat ons die herijking ook eens inhoudelijk doorvoeren en de herijkingsopdracht geven om bij elk cultuurdecreet dat we nu nog goedkeuren, een duidelijke passage te hebben met acties en middelen rond kansarmoede en participatie. Dat zou echt een opening zijn.

Ten tweede, en dat is ook een vraag die ik uitdrukkelijk stel: we weten dat er een demarche bezig is om met de werkgroep onder leiding van mevrouw Schramme op lange termijn na te denken, na covid. Laat alstublieft – en u kunt daar als minister voor zorgen – kansarmoede en participatie daar een ontzettend belangrijk onderdeel van zijn. We hebben in covidtijden ondervonden hoe precair die situatie is. En de cijfers die nu op tafel liggen, bewijzen dat. Laat ons daar alstublieft ook een heel belangrijk onderwerp van maken. Dank u voor uw antwoorden.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Ik wil toch even reageren. De collega van Groen spreekt over meer controle vanuit de overheid. Dat betekent wel dat jij moet aansturen wat de gemeenten moeten doen, ook inzake armoedebestrijding. Dat is niet de taak van de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering moet middelen beschikbaar maken en organisaties ondersteunen.

U zegt, mijnheer Pelckmans, dat dat de fout is van het loslaten van de controle vanuit Vlaanderen. Vroeger was die er. Je had sportbeleidsplannen, je had cultuurbeleidsplannen, je had beleidsplannen voor alles en nog wat. En dan? Je maakt een plan. En dan wordt dat plan ingediend. Dat is een mooi plan. En dan? Was er controle? Denkt u werkelijk dat de Vlaamse Regering op het terrein ging kijken wat ermee gebeurd was? Neen, dat plan werd bekeken. Het werd goedgekeurd. En voilà, het was in orde. Is er daarmee een betere armoedebestrijding? Is er daarmee een beter cultuurbeleid? Is er daarmee een beter sportbeleid? Neen.

Dat is de essentie. Je mag nog zoveel middelen vrijmaken voor armoedebestrijding, voor integratie van mensen in preciaire situaties, voor cultuur, voor sport, het zijn de lokale actoren en vooral de samenwerking met de sociale dienst van de gemeente of stad die de drempels voor die mensen gaan verlagen.

De UiTPAS is een heel mooi initiatief, maar het gaat om die drempel. Je moet mensen bijna over de drempel van het cultuurcentrum brengen. Je moet hen over de drempel van de bibliotheek en de sporthal brengen. Dat doen ze niet alleen. Daarvoor zijn ze te precair. Dat is belangrijk. En dat is de rol van de gemeenten en steden. Je gaat het echt niet veranderen met zoveel plannen die er weer bij moeten komen.

Dat is de essentie. Daar moeten we op inzetten. We kunnen dat wel monitoren, maar het is zeker een rol voor de lokale gemeenten en steden, die dat dan met lokale organisaties wel degelijk voor elkaar moeten brengen. Daar zijn voorbeelden genoeg van. Maar je gaat dat niet verbeteren door nog meer controle. Wat de overheid moet doen, doet ze, namelijk het ondersteunen van diverse organisaties en daar middelen voor vrijmaken. Maar de werking op het terrein, dat gebeurt door lokale mensen, zij het van lokale organisaties, zij het van gemeente of stad.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): Collega De Rudder, ik denk dat u niet goed beseft op welke zere tenen u hier hebt getrapt. Want dit is natuurlijk wel een heel fundamentele discussie in onze commissie.

Participatie, cultuurparticipatie en eigenlijk alle vormen van participatie, ook politieke participatie en participatie aan het leven: dat is een ongelooflijk complexe zaak, die zeer ongelijk gedeeld is en waarbij het op bijzonder lange termijn werken is om de kloof te dichten tussen mensen die participeren en mensen die niet participeren. En dat zijn inderdaad vaak mensen in armoede, maar niet altijd. Er zijn veel meer drempels dan alleen de financiële drempel.

De Nederlandse socioloog Harry Ganzeboom heeft daar veel rond gewerkt. Als je de participatiedrempels tegen elkaar afzet, gaat het over tijd, over geld, maar zelfs dat niet in eerste instantie. Maar het is natuurlijk wel een eerste belangrijke drempel. Het gaat vooral over culturele competentie. Mensen hebben heel vaak het gevoel: 'Dit is niet voor ons soort mensen.' Om die drempel te overschrijden, daar moet je mensen in begeleiden. En daar moet je ook in investeren.

In 2009 heeft minister Anciaux inderdaad het belangrijke Participatiedecreet gemaakt en middelen geoormerkt bij het lokale bestuur. Collega Meremans, we gaan daarover altijd grondig van mening verschillen. Ik blijf altijd geloven, zoals collega Pelckmans ook aangeeft, dat het loslaten van dat oormerken – zeker en vast niet in alle gemeenten – maakt dat de aandacht daarvoor minder is en dat het minder dwingend is. Ik merk dat zelfs in mijn eigen gemeente.

De UiTPAS is inderdaad een heel belangrijk instrument, omdat het, zo laagdrempelig mogelijk, maakt dat er een financiële tegemoetkoming gebeurt op een manier dat mensen zich niet gestigmatiseerd voelen. Maar die is nog niet overal uitgerold. Wat gaat u ondernemen, minister-president, om ervoor te zorgen dat de UiTPAS zo snel mogelijk uitgerold en operationeel is in alle gemeenten? Bent u ook van plan om extra te investeren, in deze legislatuur nog, in de uitvoering van het o zo belangrijke Participatiedecreet?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mevrouw Segers, mijnheer Pelckmans, we zullen daar inderdaad blijvend over van mening verschillen. Ik heb echt geloof in de lokale besturen. Ik heb geloof in de lokale democratie. Ik denk dat de situaties van gemeente tot gemeente zo verschillend zijn, dat je binnen gemeentes andere accenten moet kunnen leggen, en dat, als we al die middelen van bovenaf ordonneren en oormerken, dat niet altijd het beste beleid is. Maar goed, dat zijn twee verschillende visies. Het heeft niet veel zin om daar iedere keer over te jereniëren.

Mijnheer Pelckmans, ik wil gerust nog een demarche doen naar de werkgroep onder leiding van mevrouw Schramme. Ik vind het ook belangrijk dat participatie daarin naar voren komt.

Mevrouw Segers, wat de UiTPAS betreft, verwijs ik naar mijn uitgebreid antwoord van daarnet. Daar staat letterlijk in wat we gaan doen rond de UiTPAS. U begon uw vraagstelling met zere tenen: dat mevrouw De Rudder niet beseft op welke zere tenen ze daarmee getrapt heeft. Het zou mij verwonderen om te weten welke zere tenen u bedoelde, maar in ieder geval de mijne niet.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): We hebben het uitvoerig besproken. Belangrijk is ook wat de heer Meremans aanhaalde, dat we het vertrouwen en het geloof in de lokale besturen moeten hebben. Zij zijn tot veel in staat. Zij weten ook het beste

wat er leeft op het terrein. We hebben dat ook gezien met de middelen die vanuit Vlaanderen besteed zijn voor de lokale besturen en die ze konden verdelen rond jeugd, cultuur en sport. Dat is in heel veel lokale besturen op een zeer goede manier gelopen. Dat vertrouwen moeten we dus hebben.

Minister-president, ik wil ook nog verwijzen naar het belang van die participatiesurvey. We moeten natuurlijk – mevrouw Segers heeft het ook gezegd – de drempel waarom mensen niet deelnemen aan een vrijetijdsaanbod, in kaart brengen, hoe het komt dat er een drempel is. Als we dat in kaart brengen, kunnen we daar gericht op gaan werken. Dat is belangrijk. Ik denk dat die enquêtes uitgesteld zijn door corona, maar het is belangrijk dat weer op te nemen om dat zeker goed in kaart te brengen.

Afsluitend wil ik nog eens het belang benadrukken van het vrijetijdsaanbod over alle sectoren heen, het belang van alle ministers voor elke verantwoordelijkheid binnen hun domeinen om daar echt te blijven op inzetten en op werken, zodat we nog meer mensen over die drempel krijgen en zo veel mogelijk mensen kunnen laten deelnemen aan het vrijetijdsaanbod.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Stephanie D'Hose aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over Kunst Aan Zet, de renteloze kunstlening – 2656 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Ik heb opnieuw een vraag over Kunst Aan Zet. Ik had vorig jaar in februari hier al eens naar geïnformeerd. Ik vind dit een heel bijzonder instrument en ik denk dat het wel wat vragen en debat vereist.

Even duiden wat Kunst Aan Zet inhoudt. Via deze regeling kan men een renteloze lening om hedendaagse kunst aan te kopen, verkrijgen. Men kan zo een bedrag van 500 tot 7000 euro spreiden over een periode van maximaal twee jaar. Zo hebben we eigenlijk een win-win. We kunnen zorgen dat jonge of nieuwe kunst-aankopers toch een mooie spreiding van hun lening hebben, en uiteraard geven we zo aan kunstenaars en ontwerpers de kans om hun werk te verkopen.

Uit mijn vraagstelling van vorig jaar bleek dat er toen nog niet zoveel kredieten werden afgesloten. Dat waren er slechts 5. Het was duidelijk dat het initiatief nog op kruissnelheid diende te komen. Ik las ondertussen een artikel in Trends, begin maart van dit jaar, en zo kwam ik op het idee om nog eens de vraag te stellen hoe het vandaag gesteld is met Kunst Aan Zet. We hebben hiervan wat nieuwere cijfers. Hieruit bleek dat er 41 deelnemende galeriën waren die 44 kredieten hebben afgesloten. Hieruit bleek natuurlijk ook dat Kunst Aan Zet heel traag uit de startblokken is gekomen. Uiteraard zal corona hier zeker mee te maken hebben.

Iedereen was het er ook over eens dat het nog niet voldoende bekend is bij het grote publiek – ik dacht dat we dat vorig jaar ook gezegd hadden, minister-president. Wie is dan het grote publiek? Dat zijn mensen die niet elke dag luisteren naar deze cultuurcommissie, dat zijn mensen die nog nooit kunst hebben gekocht. Ik denk dat er hier nog wel wat werk aan de winkel is.

De lening heeft wel enkele jonge kopers bereikt. Een op de tien leners is jonger dan 30 jaar en ruim de helft zat in de leeftijdsgroep tussen 40 en 50 jaar. Zonder

de lening zou de helft het gekochte werk niet hebben aangeschaft en een derde zou een lager bedrag hebben besteed. Het is wel duidelijk: al is het nog een klein aantal dat intekent op Kunst Aan Zet, blijkt dat het toch zijn doel beoogt.

Ik had dus een aantal vragen voor u, minister-president. Hoe schat u de impact van de coronacrisis in op de uitrol van Kunst Aan Zet? Welke maatregelen werden genomen door Kunst in Huis als reactie op de coronacrisis?

In de elementen die ik hierboven heb uitgelicht, staan interessante statistieken. Is er volgens u voldoende gebeurd om het bestaan van het initiatief tot bij de beoogde doelgroep te brengen? Hoe interpreteert u deze statistieken?

De ontwikkeling, de coördinatie en de promotie van de renteloze kunstlening werd toevertrouwd aan Kunst in Huis, dat daarvoor van de Vlaamse overheid 1 miljoen euro werkingsmiddelen kreeg voor de periode van 2017 tot en met 2021. In de tussentijd komt er blijkbaar nog een voorjaarscampagne. Kunt u daar wat uitgebreider op ingaan?

De overeenkomst met Kunst in Huis loopt tot eind dit jaar. We zijn al april. Ik kan me inbeelden dat er al nagedacht wordt over een visie na 2021. Ik vroeg mij dus af wat hier de voorbereidingen rond zijn.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Het spreekt voor zich dat de coronacrisis effect heeft gehad op de uitrol van Kunst Aan Zet. De organisatie had in 2020 fysieke evenementen, gallery tours enzovoort, gepland om Kunst Aan Zet bekend te maken bij het grote publiek. Bovendien waren galleries tijdens de eerste lockdown gesloten. Dit alles maakt het in contact komen met kunst en de verkoop ervan natuurlijk niet evident.

Kunst in Huis heeft als reactie hierop de digitale kaart getrokken en werk gemaakt van een vernieuwde website waarop de verschillende te kopen kunstwerken en de prijzen geadverteerd staan. Daarnaast heeft ze sterk ingezet op het promoten van haar werking via social media. Ook werd het netwerk van aanbieders uitgebreid, wat de bekendheid van de kunstlening natuurlijk ten goede komt.

Of er voldoende gebeurd is om het bestaan van het initiatief tot bij de beoogde doelgroep te brengen en hoe ik de statistieken interpreteer? Er zijn heel veel inspanningen gebeurd om het instrument bekend te maken bij de doelgroep, laat daar geen twijfel over bestaan. Helaas is Kunst Aan Zet niet onder een goed gesternte gestart. COVID-19 was ook voor Kunst Aan Zet disruptief. Ze hebben snel moeten schakelen. Ik kan niet ontkennen dat het aantal verstrekte leningen ver onder de geprojecteerde verwachtingen ligt die voorafgingen aan de oprichting van Kunst Aan Zet. De vraag is natuurlijk of alles aan COVID-19 toe te schrijven is. Wellicht is het eerder een combinatie van verschillende factoren. Dat alles is onderwerp van een evaluatie van dit beleidsinstrument, die ik plan in de zeer nabije toekomst.

Wat de voorjaarscampagne betreft: de campagne zal focussen op het proces van kunst kopen en zal lopen in de maanden mei en juni. Er wordt opnieuw gewerkt met een ambassadeur en er zullen verhalen van kunstkopers gedeeld worden om een breed publiek van kunstliefhebbers te inspireren en aan te zetten om kunst te kopen met de renteloze kunstlening. De campagne loopt in eerste instantie online via de website van Kunst Aan Zet en via sociale media, Instagram en Facebook, via posts en ads.

In de mate van het mogelijke zal Kunst Aan Zet bezoeken aan galleries organiseren. In mei is een samenwerking met Antwerp Art Weekend gepland, waaraan Kunst

Aan Zet zal deelnemen met een programma van gegidste wandelingen langs de tentoonstellingen en visibiliteit krijgt in de communicatie van het evenement. Ook in andere steden zijn, net als tijdens de najaarscampagne van 2020, georganiseerde galeriebezoeken gepland. Wanneer de coronamaatregelen het toestaan, zal er daarmee worden gestart.

Kunst in Huis werkt ook samen met een public relations (pr)-bureau om media-aandacht voor Kunst Aan Zet en de renteloze kunstlening te genereren. Er worden persberichten over kunst kopen gericht aan brede media-kanalen en magazines gespecialiseerd in kunst en cultuur. Er komt ook een samenwerking met enkele influencers die hun ervaring over kunst kopen via Kunst Aan Zet zullen delen via Instagram.

Wat zal er na 2021 gebeuren? Zoals ik daarnet zei, zal ik dit jaar het beleidsinstrument evalueren. Laten we niet vergeten dat er veel investeringen gebeurd zijn om dit instrument uit te bouwen. Dat is niet alleen het geval voor de activiteiten bij Kunst in Huis. Ook door Hefboom is een hele procedure doorlopen om een Financial Services and Market Authority (FSMA)-licentie te krijgen om de renteloze leningen te kunnen verstrekken. Dat is een hele prestatie. Afhankelijk van de resultaten van de evaluatie zal ik een beslissing nemen over de toekomst van Kunst Aan Zet.

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Dank u wel voor uw antwoord, minister-president. Ik ben om twee zaken blij. Ten eerste beseft u ook dat de resultaten ondermaats zijn, laten we eerlijk zijn. Er was inderdaad corona, maar aan de andere kant hebben mensen door corona net wat meer de tijd en zijn ze ook meer thuis, waardoor ze meer kunnen nadenken of het niet het moment is om een kunstwerk te kopen. Sommige mensen gaan niet op reis en hebben daardoor wat middelen over. Corona is een beetje pro en contra.

Ten tweede denk ik dat er op het vlak van communicatie een hiaat is. Bijvoorbeeld in een programma op Radio 1 met Ruth Joos waarin men sprak over mensen die hedendaagse kunst kopen en of dat nog wel gebeurt, werd er totaal niet gesproken over Kunst Aan Zet. Ik vind het een gemiste kans dat de eigen VRT dat niet meeneemt. Dat is spijtig. Ik denk dat een evaluatie liever vandaag dan morgen op zijn plaats is, en ik hoop dat de komende campagne, die nu blijkbaar zal plaatsvinden in mei en juni, wat meer opbrengt, want zoals u zegt, zijn er daarin al heel veel overheidsinvesteringen gebeurd. Laten we alstublieft dit mooie initiatief niet teloor laten gaan door een gebrek aan communicatie.

De voorzitter: De heer Pelckmans heeft het woord.

Gustaaf Pelckmans (Groen): Dank u, collega D'Hose, voor deze interessante vraag. Het antwoord zit ook een beetje in de historiciteit van dit hele verhaal. Ik kan daarover meespreken, want dat is helemaal in het begin opgestart door de cultuurcentra. Het is eigenlijk een netwerk waar in die huizen dicht bij de lokale besturen – wat ik hier ga zeggen is nogmaals het bewijs dat we echt wel geloven in lokale besturen –, de werken fysiek te zien zijn en waar je heel breed een cliënteel daarvoor kon opbouwen; want ook in het systeem van Kunst in Huis zat een huurkoop.

Door de problemen van de vzw en alles daarrond – waar ik hier niet op in wil gaan, want ik wil absoluut niet terug naar het verleden –, is daar echt gewoon het kind met het badwater weggegooid. Dat heeft het publiek verweesd achtergelaten, want om te kunnen deelnemen kon je nog alleen naar de grote steden gaan. Vanuit de Kempen moest je bijvoorbeeld 40 kilometer rijden naar Antwerpen om te kijken of er iets was om bij je thuis op te hangen. Dat werkt niet. Ik denk dat we het hele

systeem van Kunst in Huis en daaraan het nieuwe systeem gekoppeld eens grondig moeten herdenken. Het is een vorm van democratisering en bijvoorbeeld zou je er minimum van uit kunnen gaan dat de centrumsteden, die toch telkens staan voor een bereikbare regio, op een of andere manier weer zouden moeten participeren.

Ik ben geen grote believer. Ik was zelf lid van Kunst in Huis. Ik heb op een bepaald moment zelf een aantal werken gekocht, maar ik zou veel liever blijven huren en kijken. Maar ik ga daarvoor niet elke dag van Merksplas naar Antwerpen rijden. Die drempel is veel te hoog. Ik denk dat we de werken moeten spreiden en dat systeem herbekijken.

Maar in essentie ben ik het met u eens, collega D'Hose, en ook met de minister-president, dat het een heel goede manier is om kunst te democratiseren. Bovendien was het ook een manier om kunstenaars hun werk voor een stuk te laten afzetten. Ze kwamen tot in de huiskamers van de mensen. Dit is echt een uitnodiging om daar eens heel goed over na te denken. Groen wil dat in elk geval mee steunen.

De voorzitter: Minister Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Dank u wel, collega's, voor de beschouwingen. Ik denk inderdaad dat er wat aan de communicatie schort. Want ik moet zeggen, los van wat ik op het kabinet binnenkrijg omdat ik deze bevoegdheid heb en van mijn functie als minister, dat ik me niet kan herinneren, als kunstliefhebber en af en toe als koper, dat Kunst Aan Zet me al ooit heeft bereikt. Op mijn eigen Facebookpagina of als ik surf op het internet kan ik me niet herinneren dat ik ooit met Kunst Aan Zet ben geconfronteerd. Aan jezelf ken je de helft van de wereld, zegt men soms. Er schort dus toch wel iets aan die communicatie, en dat moeten we zeker in het kader van de evaluatie opnemen.

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Ik ben het helemaal eens met de minister-president en ik ben blij dat hij dat wil opnemen en weet dat er serieus aan die communicatie moet worden gewerkt. Ik kijk uit naar de resultaten van de evaluatie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.